Kresku

Tallinna Kuristiku Gümnaasium

jaanuar 2014
leht nr 69
hind: 0.50 €

Jõud ja ilu!

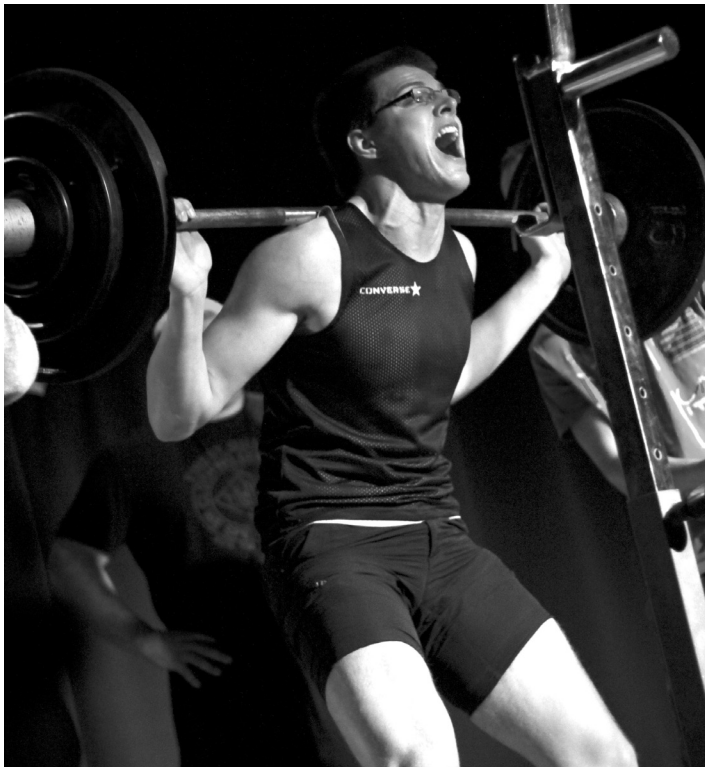

Teise veerandi lõpus vallutasid meie kooli aula taas musklis jõumehed ja graatsilised tantsijad. Võimlemispidu toimus juba 29. korda ja rammumeeste võistlus on 4 korraga saanud meie koolis samuti traditsiooniks.

Rammumehe võistlustel osales võistlejaid erinevatest Tallinna koolidest. Kohtunikeks olid Eesti Professionaalsete Rammumeeste Ühingu liikmed Euroopa meister Meelis Peil ja Janek Tobi.

Rammumeeste võistlusel sai meie vägimees **Sander Ots** II koha, kaotades vaid Audentese Spordikooli esindanud **Gerrith Pungasele**.

Sportvõimlemine toimus taas mitmevõistlusena, kus igal võistlejal tuli kohtunike ees võistelda kolmel alal: tüdrukutel poom, akrobaatika ja toenghüpe; poistel kang, akrobaatika ja toenghüpe.

Omaloomingulised kavad jätsid hea mulje nii kohtunikele kui ka pealtvaatajatele. Tore oli poiste arvukas osavõtt, mis sai publiku poolt eriti sooja vastuvõtu osaliseks.

Peatoimetaja veerg

Kolmas veerand on alanud külma ja lumega, kuigi lund on pisut vähevõitu. Vaatamata õhukesele lumekattele on Pirital valmis saanud kunstlumega kaetud heas korras suusaring. Kõik see tähendab kuristiklaste jaoks suusa- ja kelguveerandit.

Paraku ei ole kõik kuristiklased talverõõmude nautimiseks sugugi valmis. Isiklikud suusad on keskmiselt ehk veerandil õpilastest, ülejäänud peavad läbi ajama laenutatud varustusega.

Kindlasti tasuks vanemate klasside õpilastel mõelda oma suusapaari ja suusasaabaste soetamise peale, sest tänapäeva plastiksuusad peavad vastu aastaid. Oma saapad ja suusad on alati varnast võtta ja nii ei pea oma elu korraldama suusalaenutuste järgi. Oma saapad ja suusad on ka lihtsalt mõnusad!

PS Kes sõidab nii klassikalist kui ka uisustiili, võiks osta klassikasuusad - nendega saab ka lahedalt uiselda.

Kresku toimetus

Küljendaja: Sander Rebane, Kadi Sagor
Fotograaf: Martin Baškatov
Sõbrad: Aivar Metsaveer, Priit Ratassepp
Trükk: Koopia Niini ja Rauam
Selles numbris lõid kaasa: Tiina Teder, Liisa Teral, Erika Orav, Rauno Taaksalu, Vahur Kuu, Mihkel Meimre, Chris Rätsepso, Aappo Jämsä, Madis Fuks, Karl-Oskar Luts, Helen Hütt, Kailiin Dubrov, Aveli Leola, Jennifer Illisson, Kristiina Ossipova, Agnete Markus, Triinu Orgmäe, Sander Liivamäe, Robert Kapanen

Hapukapsas riisiga

Tiina ja Hellika

Küsitlesime novembris kõiki gümnasiste, et selgitada välja nende lemmik- ja mitte nii lemmiktoidud. Samuti uurisime, mis neile sööklas ei meeldi ja mida võiks muuta. Vastused saime 106 õpilaselt, kellest iga viies ütles, et süüa antakse liiga vähe.

Arvamused

Väga tihti mainiti, et mahla võiks anda ilma lahjendamata ning maitseaineid peaks rohkem kasutama. Paljusid häirisid ka pikad järjekorrad ja trügimised.

Palju sai kiita puhvetitädi.

Kui uurisime, mida peaks tegema, et need, kes söömas praegu ei käi, hakkaksid söömas käima, siis põhiline vastus oli, et toit võiks olla odavam või üldse tasuta. Rolli mängis ka toit ise - söömas ei käida ka sellepärast, et söögid ei maitse. Sooviti suuremat salativalikut ja kui on supp, siis võiks olla magustoit, kui praad, siis puuviljad.

Lemmiktoidud

Nagu arvata võis, on meie kooli õpilaste kindel lemmik makaronid kalapulkade ja kurgikastmega. Need esmaspäevad, kui antakse vigurburgereid, on maagilised päevad. Siis saab kõhu alati täis. Sama on kartulipüreega, kuigi öeldi, et seda antakse liiga vähe. Magustoitudest olid populaarseimad pannkoogid.

Mitte nii lemmiktoidud

Kalapäev ei meeldi meie õpilastele kohe üldse mitte (sooviti punast kala). Ka supipäevad. Kõige paremini ei lähe peale ka maksa- ja lihakastmed.

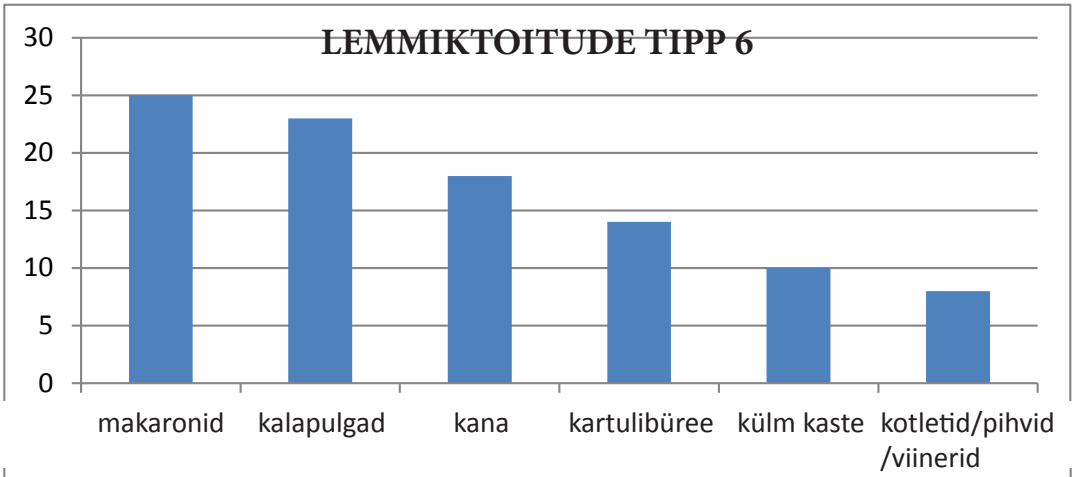

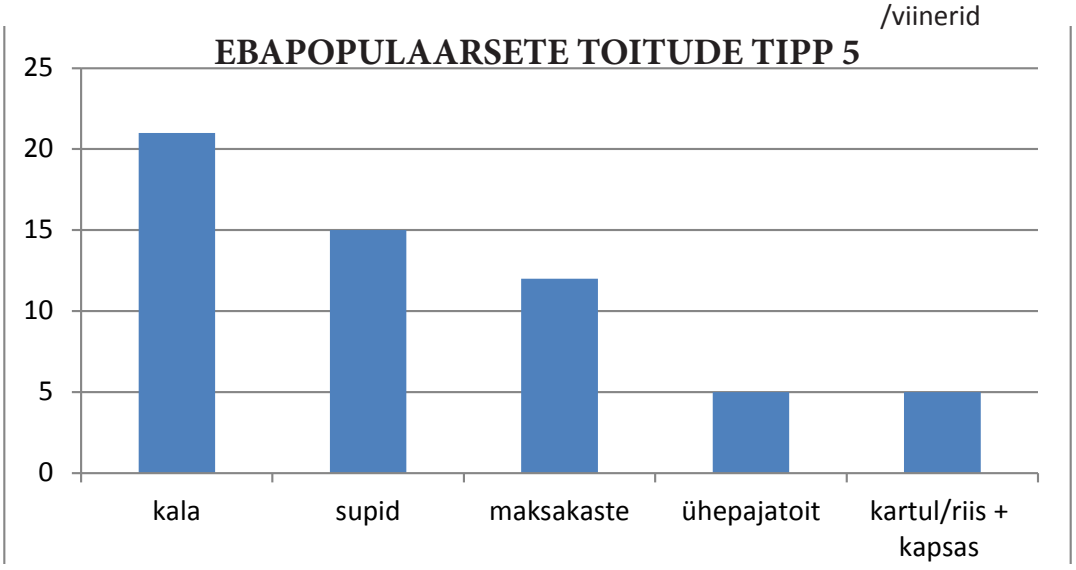

Puhvetitädi elu pole kerge

Kailiin ja Aveli

Otsustasime teha intervjuu toreda puhvetitädi Liiaga, et teda paremini tundma õppida. Siin on väike ülevaade puhvetitädi raskest tööst.

Kuidas õpilased suhtuvad Teisse? Kuidas Teie nendesse suhtute?
Nad on viisakad ja tänavad ilusti, kui on midagi ostnud. Minu meelest on nad väga toredad lapsed.

Kas puhvetitädi töö on raske?
Eks see üks kiire töö on. Proovin toidud lastele võimalikult kiiresti kätte anda, sest lapsi on järjekorras palju.

Miks Te just Kuristiku kooli tööle tulite?
Ma kunagi töötasin siin, vahepeal olin ka Tallinna Reaalkoolis. Pärast Reaalkooli jäin koju natukeseks ajaks. Siis märkasin kuulutust, et Kuristiku gümnaasium vajab puhvetitädi, ning tulin siia tagasi.

Mis Teile meie kooli juures meeldib?
Töötingimused on väga head. Puhvet on avar ja kõik õpilased saavad korralikult istuda ja süüa. Samuti on puhvet väga puhas ja kenasti kujundatud.

Kas Te saate oma kolleegidega hästi läbi?
Jah, üpris hästi saan läbi.

Kas Teie arvates on puhvetis hinnad kallid?
Need hinnad on täpselt samad nagu teistes müügikohtades ja kauplustes. Ei ole nii, et meil on hinnad tohutult madalad või kõrged.

Mida ostetakse kõige rohkem ja mida kõige vähem?
Kõige rohkem ostetakse pitsat, saiakesi, šokolaadi ja jooke. Ei olegi selliseid asju, mida vähe ostetakse. Neid me ei müü lihtsalt.

Kui hea oli teises koolis töötada, võrreldes meie kooliga?
Teises koolis oli puhveti jaoks väga vähe ruumi. Puhvet asus täpselt söökla ukse ja trepi juures ning väga ebamugav oli seal töötada, sest inimesed kõndisid seal kogu aeg edasi-tagasi ringi.

Samuti oli kaup teises maja otsas ning mul oli raske hommikuti kaupa sealt tuua ja hiljem tagasi viia. Selles koolis oli liiga palju tööd. Väsisin ära. Aga lapsed olid seal väga südamlikud ja viisakad.

Kui kaua olete Te puhvetitädina töötanud, arvestades ka teisi koole?
14–15 aastat tuleb kokku. 12 aasat olin ma Reaalkoolis, siis olin ma siin paar aastat ning 21. Koolis töötasin ka 1 aasta.

Kui tihti käivad õpetajad puhvetis? Mida nad ostavad?
Üpris tihti käivad. Ostavad võileibu ja mahlu ning teisi asju ka.

Kui kauaks Te kavatsete kooli tööle jääda?
Eks selle õppeaasta lõpuni, sest ma olen juba vana ja ma vist enam ei taha ka. Ma jään kindlasti siinseid õpilasi igatsema.

Kaitseme Kuristikku

Novembris sai meie koolis näha narkokoera ja Kaitseliidu relvi.

Robert

Meie kooli perepäeva raames toimus novembritorm „Kaitseme Kuristikku!“ Sündmus leidis aset 9. novembril. Kohal olid Maksu- ja Tolliamet ning Politsei- ja Piirivalveameti Põhja prefektuuri ida politseijaoskonna patrullpolitseinikud ja Kaitseliit. Ja loomulikult olid kohal kuristiklased koos peredega.

Välja pandud eksponaadid Kaitseliidult olid telk ja kaitseliitlase söök, mida ka maitsta sai. Saalis olid Kaitseliidu relvad ja laskmissimulaator.

Maksu- ja Tolliameti poolt olid välja pandud võltsesemed ja kohal oli ka narkokoer.

Patrullpolitseinikud aga näitasid, kuidas arreteerida inimest, ning sai vaadata seestpoolt nende autot. Nad näitasid peale selle veel patrullpolitseiniku töövahendeid ja samuti jagasid nad lastele helkureid ja ohutusveste, mis on vajalikud pimedal ajal.

Oli päris tore päev! Vaatamata rõskele ilmale leidus palju peresid, kes võtsid sellest päevast osa. Tulevikus võiks veel selliseid üritusi olla meie koolis - siia võiks üritusele kaasata ka päästetöötajaid ja parameedikuid.

Kuna politseinikud tekitasid päris palju elevust, kasutasime juhust intervjueerida ida politseijaoskonna patrullpolitseinikku **Lauri Ermi**.

LAURI ERM
patrullpolitseinik

Kas olete rahul, et olete valinud just politseitöö?
Jah, olen küll. Kuigi alati leidub iga töö juures midagi, mille üle nurideda, olen põhiosas oma ametiga rahul ja teen oma tööd rõõmuga.

Millised puudused ja plussid on Teie meelest politsei vormiriietusel?
Pluss on see, et see on tehtud sellisest poolkilejast materjalist, mis kuivab kiiresti, kui märjaks saab. Ega suuri miinuseid ei leiagi, päris nagu Soome politseinik ka olla ei tahaks – nemad käivad kombinesooniga ringi.

Kas Teil on ka võimalus erialasteks koolitusteks?
Jah. Erinevaid koolitusi toimub pidevalt. Neid ei pea ise otsima, sest neid pakutakse töö juures kogu aeg. Politseinikud õpivad kogu aeg midagi juurde.

Mis on positiivseim sündmus Teie teenistusajal?
Positiivseim… Igasugused politseioperatsioonid ja muidugi koolides käimine ja oma ameti tutvustamine. See on kindlasti meeldejääv.

Kui Teie oleksite PPA juht, siis mida Te muudaksite?
Kuidas öeldagi… On väga palju erinevaid siseprobleeme, millest avalikkus tegelikult ei tea. Nendega ma tegeleksingi rohkem.

Intervjueerisime ka kaitseliitlast **Argo Kivi**.

ARGO KIVI
kaitseliitlane

Kui kaua olete Kaitseliidus olnud?
Kaheksa aastat.

Mis andis Teile mõtte Kaitseliiduga ühineda?
Pronksiöö sündmused (pronkssõduri teisaldamine Tallinna kesklinnast) tõid mind Kaitseliidu juurde. Tulin ja jäingi.

KUIV TRENN: Simulaatoi torust ei lenda välja kuul, vaid hoops peenike valguskiir.

PROFF: Tollikoer perepäeval kuristiklastele oma oskusi demonstreerimas.

Millega ja kui tihti peate kaitseliitlasena tegelema?
Pidev väljaõpe on põhiline, millega tegeleme. Lisaks teeme noortega hästi palju tööd. Ehk siis õpetame noori, anname neile oma kogemusi edasi.

Mis Teile Kaitseliidus meeldib ja kas on ka miinuseid?
Miinused... Miinusteks on ehk liialt suur bürokraatia (paberimajandus). Aga mulle meeldib ennekõike see, et saame palju erinevaid kogemusi: kuidas äärmuslikes olukordades toime tulla, kuidas metsas ja looduses käituda. See kõik on väga äge.

Väljaõpe on meil tegelikult väga hea ja ka varustus läheb iga päevaga aina paremaks ja paremaks.

Kas olete Kuristiku gümnaasiumist varem kuulnud?
Olen küll. Tegelikult nii mõnedki organisatsiooni Noored Kotkad liikmed, keda ma tunnen, on siin koolis õppinud. Ja praeguste kuristiklaste seas on noorkotkaid.

Noorkotka põnev elu

Millega tegelavad noorkotkad õppustel ja laagrites?

Sander

Oli üks tavaline oktoobrikuu koolipäev. Sammusime kaasõpilastega klassiruumi. Kõik olid õnnelikud, et said ära ühest tunnist. Kui klassiruumi jõudsime, nägime sõjaväevormis meest, kes oli, nagu pärast välja tuli, Noorte Kotkaste Tallinna maleva ida rühma juht Ander Asberg. Tol päeval tutvustas ta meile Noorkotkaste organisatsiooni.

Paari nädala pärast leidsin end koos mõne sõbraga teel kesklinna, et osa võtta esimesest kursusepäevast, seejärel oli meil võimalik liituda Noorte Kotkastega. Veres oli põnevust ja ootust, et mida see kõik endast kujutab.

Praeguse seisuga olen olnud noorkotkas peaaegu aasta, aga ikka leidub tegevusi, millega igav ei hakka.

Relvad

Muidugi, noorkotkana on võimalus relvadega kokku puutuda. Seda hetke, kui on võimalus relva käes hoida, ootab iga algaja noorkotkas põnevusega.

Igatahes on kotkana võimalus tegemist teha relvadega, nagu automaadid Galil AR ja AK 4, püstol H&K USP, granaadiheitja Carl-Gustav ja ka kuulipilduja MG3.

Laagrid

Laagrites on alati võimalik saada uusi kogemusi. Suurim neist laagritest on riigikaitselaager Tapal. Seal õpitakse erinevaid sõjaväetaktikaid, liikumisviise ning laskmisasendeid. Muidugi on seal õppida tohutu palju.

Laager on 5 päeva pikk ja väga väsitav. Viimasel tegevuspäeval pannakse suur osa õpitud teadmisi proovile lahinguga, kus on kasutusel päris automaadid – aga muidugi lastakse paukpadrunitega.

Õppused

Aeg-ajalt korraldab organisatsioon erinevaid õppusi. Seega on võimalus õppida näiteks sukeldumist või sõjalist taktikat. Saab proovile panna oma laskmistäpsust *airsofti*-lahingutes.

Järgnevalt tutvustan põnevamaid kogemusi noorkotkaks olemise ajast.

Riigikaitselaagri lõpulahing

Riigikaitselaagri lõpulahingu käigus oli mul võimalik esimest korda kasutada relva paukpadrunitega tulistamiseks. Lahinguga pandi proovile meie tiimitöö oskused, kohapeal taktika väljamõtlemine ja muidugi füüsilised võimed.

Sõdimine oli raskendatud suure kuumuse ja vähese magamisaja tõttu, aga kuna sai palju kõmmutada ja end proovile panna, oli ikkagi väga tore.

Riigikaitselaager ei ole uni-mütsidele, sest mõnel ööl ei pruugi jääda magamiseks rohkem aega kui 3 tundi. Seda muidugi juhul, kui hea uni on.

Soomukisõit

Järgmine lemmik on jällegi sellest samast laagrist. Nimelt oli meil võimalik sõita soomukiga XA-188. Mul oli võimalus avada soomustatud katuseluuk ja välja vaadata. Samuti sain kuulata peameeskonna kõnet läbi pardasideklappide.

Veduri juhtimine

Noorkotkana ei pea osalema ainult sõjaväelistes üritustes. Näiteks 16.–18. augustil toimus Lavassaares raudtee-teemaline laager. Minu lemmikuks kogemuseks oli seal see, kui mul oli võimalus juhtida vedurit. Tõsi, selle veduri juhtimine erines tavalistest veduritest. Nimelt meenutas selle juhtimine küll auto juhtimist kui veduri juhtimist.

Kes on kiireim kogu Kuristikus?

Ketlin Kivi on meie kooli üks edukamaid naissportlasi.

Erika

Meie koolis õpib viimast aastat üks Eesti kiireimatest tüdrukutest. Kes meist küll poleks sügisestel spordipäevadel tema gepard-kiiret jooksu vaadanud ning ahhetanud? Eelmine aasta oli Ketlini jaoks väga edukas – kiire tüdruk võitis lausa 9 Eesti meistrivõistluste medalit. Kresku uuris lähemalt, kuidas tüdruk kergejõustikuni jõudis ning kaugele ta tänase seisuga jõudnud on.

Kuidas jõudsid kergejõustiku juurde?
Tänu Kretele (endine klassiõe). Ta treener käis meie spordipäeva vaatamas ning jäin talle silma. Esimesed neli aastat polnud ma kõige pädevam trenniskäija ja treener ajas mind pidevalt taga. Näiteks helistas, et ma korralikult trennis käiksin. Kuna motivatsiooni eriti ei olnud, siis see eriti välja ei tulnud. Leidsin alati põhjuse mitte trenni minna: kas siis halva ilma või halva enesetunde tõttu.

Kuid lõpuks see siiski õnnestus ja ma olen juba 2 aastat korralikult trenni teinud.

Kas see oli su esimene valik?
Ei. Esialgu käisin ma ratsutamas ning kergejõustik oli mulle pigem vahelduseks.

Millega veel tegelenud oled?
Trennidest olen käinud tantsimas, ujumas, sulgpalli mängimas, rulluisutamas, ratsutamas, akrobaatikas. Ja muudest huvialadest laulmas, klaverit ja kitarri mängimas.

Kas vanemad on sind kunagi ka suunanud või oled kõik otsused ise teinud?
Põhiliselt olen kõik otsused ise saanud teha.

Kas vanemad on su seniste otsustega rahul olnud?
Jah. Nad toetavad mind kõiges, mida ma teen.

Mis Sind enim motiveerib?
Tahtejõud. (Ketlini isa lisas aga omalt poolt üle ükse hõigates: „Teda motiveerib kõige rohkem see, et ta ei pea siis koduseid toimetusi tegema (nagu näiteks pesu pesema ja koristama). Vabanduseks leiab alati trenni."

Mis on sinu suuremad eesmärgid?
Unistan suurelt, kuid hetkel jätaksin need enda teada.

Mis on sinu ala plussideks?
See on väga distsiplineeriv, hoiab vormis ja mulle meeldib seda teha.

Mis on miinusteks?
Vahel on rutiinne ja kehale on selline trenn ikkagi väga suur koormus.

Kas see segab ka õppimist?
Jah. Kuna mul on unerežiim täpselt paigas ning vahel, kui trennid pikaks venivad ja koju tulles suhteliselt väsinud olen, siis õppetöö jääb kahjuks tagaplaanile.

Mida õpetajad Sinu hobist arvavad?
Nad on suhteliselt toetavad, lubavad tundidest ära, kui võistlustele on vaja minna jne. Aga nad pole väga õnnelikud, kui õppimine treeningute tõttu kannatab.

Kui tihti treenid?
6 korda nädalas, keskmiselt 2-3 tundi kord. Sisehooajal (talvel) ja välishooajal (suvel) on praktiliselt iga nädal võistlused ka.

Kas ka praegu tegeled millegagi veel peale kergejõustiku?
Laulmisega. Vahel harva käin ratsutamas. Muudeks hobideks aega ei jää.

Palju sa Kuristiku kooli esindamas oled käinud ja mis aladel?
Kõiki alasid, nii palju kui vaja on olnud ja palutud on.

Kui sportlikuks sa kuristiklasi pead?
Ütleme nii, et on arenemisruumi. Oleneb klassist, mõnes klassis on sportlikke inimesi rohkem, mõnes vähem.

Paar aastat tagasi võitsid ka võistlusel Eesti Koolimiss 2011 teise koha. Kas see on Su elu kuidagi mõjutanud?
Põhiliselt ei ole, mõned üritused sellega kaasnesid. Kõige parem oli siiski see kogemus, mille ma sealt sain.

Sellega kaasnes ka mingil määral tuntus. Kas sind on kunagi tänaval ära tuntud?
Ei, päris otsest äratundmist pole küll tänu sellele olnud.

Kas Sa oled peale seda tegelenud moemaailmaga?
Jah. Mind on kutsutud erinevatesse modelliagentuuridesse. Olen käinud ka fotosessioonil, kuid see on pigem teisejärguline. Tegelen sellega siis, kui tahtmist ja aega on.

Millega üldse peale kooli lõpetamist tegeleda soovid?
See küsimus on veel lahtine. Kuid spordiga tahaksin peale kooli kindlasti jätkata.

Päris ameeriklased Kuristikus

31. oktoobril toimunud kõrvitsalõikamisel osales ka USA saatkond Eestis.

Rauno

Oktoobris, Halloween'i ajal oli meie koolis traditsiooniline kõrvitsalõikamine. Külalisi oli meil mitmest erinevast kohast – Tallinna Juudi Koolist, Lasnamäe Ühisgümnaasiumist ja isegi USA saatkonnast. Jalutades mööda koridore, oli näha pingsat kõrvitsatöötlemist. Neid tehti küll igas suuruses, küll igasuguses vormis.

KÜLALISED: USA saatkonna asejuht Chever Voltmer (vasakult esimene) koos oma kolleegidega.

Pärast seda, kui kõrvitsad olid graveeritud, näpud puhtaks pestud ning higi laubalt pühitud, ootas meie osalejaid põnev viktoriin, mis vajas veidike ajuragistamist lisaks koolitundidele.

Pärast üritust oli meil aega maha istuda USA saatkonna asejuhi Chever Voltmer'iga ja uurida temalt, kuidas talle meeldis siinne Halloween'i üritus ja küsida tema üldist arvamust Eesti kohta.

Kas Teile meeldivad sellised üritused ja traditsioonid Eesti koolides?
Loomulikult meeldivad.

Te töötate USA saatkonnas. Kas Te otsustasite ise Eestisse tulla või Teid määrati siia?
Kui olin lõpetanud oma eelmise töökohustuse, siis küsiti minu käest, kuhu ma sooviksin minna. Nad andsid mulle nimekirja töökohtadest üle terve maailma ja Eesti oli minu peamise kahe valiku seas. Ma olen tohutult õnnelik, et sellise valiku tegin. (naeratab)

Miks Te valisite just Eesti? Kas Te olete Eestis esimest korda?
(ütleb eesti keeles) Olen Eestis, sest soovin rääkida eesti keelt. (alustab uuesti inglise keeles) Miks ma valisin Eesti? Olin enne Euroopat külastanud. Olles vabatahtlikuna tööl Poolas aastatel 1998 kuni 2000, sain ma Euroopat natuke tundma õppida ning saades diplomaadiks, hakkas mind huvitama Eestis töötamine.

Kui kaua olete Te Eestis elanud ja mis on Teie esmamulje?
Ma olen elanud siin poolteist aastat ja mulle meeldib siin.

Märkasin, et Teie eesti keel on tohutult hea ainult pooleteise aasta kohta. Kui kaua Te olete eesti keelt enne siiatulekut õppinud?
(rõõmsalt) Aitäh! (jätkab eesti keeles) Ma õppisin 6 kuud, enne kui ma Eestisse tulin.

Kas see on Teie esimene visiit Eesti kooli?
Ei, ma olen külastanud Eestimaal juba rohkem kui kümmet erinevat kooli.

Mida Te arvate Eesti koolidest?
Need on väga head ja õpilased on väga targad. (naeratab). Tean seda, sest olen läbi sõitnud peaaegu terve riigi ning külastades teisi koole on õpilastel alati mulle head küsimused.

Miks Te arvate, et USA saatkond peaks külastama Eesti koole?
Üheks põhjuseks on see, et me tahame tutvustada Ameerika kultuuri. Kool on selleks perfektne koht, sest me teame, et õpilased on väga huvitatud Ameerika elulaadist – seega on see suurepärane võimalus.

Kas Te jälgisite kohalikke valimisi Eestis?
Ma peaksin saama rohkem informatsiooni selle kohta. Siiski toimub siin demokraatlik

protsess, mis on sarnane USA omaga. See on kindlasti miski, millest me oleme huvitatud ning on alati tore näha, kuidas demokraatia toimib teistes riikides.

Mis on parim kostüüm, mida olete kandnud Halloween'i ajal?
(pöördudes oma mehe poole) Erin, mis on kõige parem kostüüm, mida olen kandnud Halloween'i ajal? (mees mõtleb ning vastab) Hokimängija Alex Ovechkin! (Chever naeratab) Jah, nii see on.

Kuristiku vutimeistrid jälle hoos

Selle õppeaasta jalgpalliturniir oli põnev ja vaatemänguline.

Erika ja Jan

Meie kauaoodatud jalgpalliturniir tõi kogu Kuristiku rahva ja sõbrad väljastpooltki sel aastal saali kaasa elama ja mängima. Uus kooliaasta tõi jalgpalliplatsile uued tuuled: juba avapäeval olid kohal külalised Nõmme jalgpalliklubist, kes särtsu juurde tõid ning põnevust tekitasid. Ka punased-kollased kaardid ei puudunud sel aastal meie väljakult.

VÕITJAD: Rauno, Markus, Viktor, Enrico, Karen, Martin, Carl Joosep ja Raigo.

Nõmmekad koolis

Kui kooli seintele ilmusid värvilised plakatid, kus lubati tuua meie kooli Nõmme Kalju meeskond, siis kes oleks uskunud, et see päriselt ka nii läheb. Kuid avapäeval kohal nad olidki. Eesti kohalikest mängumeestest ei tohiks sellised nimed nagu Vladimir Voskoboinikov, Alo Bärengrub ja Tarmo Neemelo kellelegi võõrad olla. Tegu on meestega, kes on teinud karjääri kaugel välismaal ning saanud kanda ka Eesti koondise mänguvormi. Kolme peale kokku on mehed maha pidanud koondise eest 88 kohtumist ja vastaste võrku sahistanud viiel korral.

Kuid saalis võis ka näha Eestis kuulsaks saanud leegionäre, nagu Hidetoshi Wakui (Jaapan), Damiano Quintieri (Itaalia), Allan-Alex Kimbaloula (Prantsusmaa) jpt.

Alustuseks intervjueeriti Nõmme Kalju keskkaitsjat Jorge Rodriguesit. Uuriti, mis talle Eesti juures meeldib, kuidas ta siia sattus jne. Pärast seda algas kohe esimene kohtumine. Nagu oodata oli, näitasid nõmmekad ilusat sambajalgpalli ja hoidsid meie pallureid kõva surve all.

Ei läinud kaua, kui nad meie kaitse lahti muugitud said. Lõid ühe, lõid teise ja veel kolmandagi värava otsa. Tol hetkel arvasid kõik, et meie lahing on läbi – kuid EI! Meie poisid võtsid end kokku ja nõmmekad ehk lasid ka veidi jalga lõdvaks. Paremalt äärelt alguse saanud rünnak lõppes sööduga värava ees olnud Jan Lõssanovile, kes vormistaks seisuks 1:3.

Rünnakud jätkusid ja peatselt leidis ilusa kokkumängu tulemusena ennast tühja värava eest palliga Randar Päll – 2:3. Küll suutsid vastased veel ühe juurde lisada, aga siiski polnud meie poisid veel alla andnud. Järgmisena sahistas meie eest Karen Mitharjan, kes salaja noppis mänguvahendi nõmmeka selja tagant ja seejärel kõmmutas selle värava ristnurka.

Kõige magusama värava sai enda nimele Tanel Müür, kes palli värava eest värava alla nurka kõmmutas. Uskumatu, kuid tõsi, olime Nõmme Kalju esindusmeeskonnaga mõni minut enne lõpuvilet viigis – 4:4. Kõik olid juba valmis Kuristiku ajaloo suurimat võitu tähistama... Viimasel minutil eksis meie kaitse rängalt ja kinkis palli itaallasest pallivõrulile, kes selle ilusasti meie võrku toimetas. Mäng lõppes nõmmekate napi võiduga 4:5.

Kuidas üldse suutis meie väike Lasnamäe kool kohale meelitada Nõmme Kalju kõige kõvemad pallurid? Vastab turniiri korraldaja Jan Lõssanov: „Võtsin vana tuttavaga Facebooki teel kontakti, kes hetkel töötab Nõmme Kalju pressiesindajana. Küsisin, kas oleks võimalik saada kaks-kolm meest meie turniiri avapäevale rääkima. Ega ma ausalt öeldes ei uskunud, et mul õnnestub need kaks mängijatki kohale meelitada, aga mõne aja möödudes vastas ta, et saad oma kaks meest ja saad veel peale kah! See oli väga üllatav uudis mulle kui ka ilmselt kogu koolile.“

Ülevaade turniirist

Aastatega on võistkondade tase ühtlustunud ning on välja kujunenud tugevamad ja natuke vähem tugevamad tiimid. Oma tugevuse poolest olid sel aastal kindlasti kõige üllatavamad Green-Bulls'i poisid (8. klass), kes olid endast vanematele väga kõvad vastased. Turniir algas ja lõppes igatahes väga võitlushimuliselt.

A-alagrupi lõpetasid esimese kohaga Transformerid 7 punktiga, kohe olid neil kannul Kalevipojad, kes kogusid kokku 6 punkti. Kolmandale kohale platseerus Beast FC (4 punkti) ja viimaseks jäi Green Bulls (0 punkti).

Teises grupis näitasid võimu Vapsje Härjad, kes võitsid alagrupi 9 puntki ning ilma ühegi kaotuseta. Neile järgnesid 6 punktiga Õpetajad ning neile omakorda Puujalad (3 punkti) ja Guidod (0 punkti).

Veerandfinaalidest edenesid Transformerid, Beast FC, Vapse Härjad ja Kalevipojad.

Kuna õpetajad loobusid pärast väljalangemist edasistest mängudest, siis lõpetasid nad turniiri viimase kohaga. 5.-8. koha mängudes näitasid hambaid Guidod (tuletame meelde, et alagrupi lõpetasid nad viimasena ja ühegi punktita), kes mängisid kaks mängu vähemuses olles endale välja 5. koha. Kuuenda koha saavutasid Green Bullsid ja seitsmendana lõpetasid Puujalad, kes lubasid küll turniiri algul suure suuga võita, kuid tundub, et taktika vedas alt.

Poolfinaalides kohtusid omavahel Transformerid ja Beast FC, kus kahe mängu kokkuvõttes alistasid Transformerid Beast FC tulemusega 14:3.

Teises poolfinaalimängus kohtusid omavahel Vapse Härjad ja Kalevipojad. Kalevipojad (vilistlased) näitasid, et ei ole oma oskusi sugugi unustanud ja kahe mängu kokkuvõttes alistati Vapse Härjad tulemusega 7:1.

3.-4. koha mängus läksid kokku Beast FC ja Vapse Härjad, kus viimased võtsid ilusat mängu näidates 2:8 võidu.

Niisiis kohtusid finaalis omavahel Transformerid ja Kalevipojad. Esimestel minutitel viis Transformerid kohe juhtima Carl Joosep Takkis. Ilmselt ootas kogu saal pärast seda Kalevipoegade poolt tulist andmist ja suurt väravajanu, kuid kahjuks seda ei tulnud. Mängiti pikka palli ühest saali otsast teise, mis ajas küll Kalevipoegi iga minuti möödudes veidi rohkem närvi, ent lõppkokkuvõttes väravat vastu lüüa ei suudetud ja nii kroonitigi võitjateks Transformerid.

MÄNGUHOOS: Abiturient ja vilistlane rammu katsumas.

VÄRAVALÖÖJATE TOP 10

1.-2. Karl-Erik Puolokainen 11
1.-2. Karen Mitharjan 11
3.-4. Mihkel Matteus Luik 8
3.-4. Randar Pall 8
5.-7. Tanel Renter 6
5.-7. Kevin-Chris Saluste 6
5.-7. Tanel Müür 6
8.-10. Jan Lõssanov 4
8.-10. Kristjan Raudsepp 4
8.-10 Viktor Bahtinov 4

PAREMUSJÄRJESTUS

1. Transformerid
2. Kalevipojad
3. Vapse Härjad
4. Beast FC
5. Guidod
6. Green Bulls
7. Puujalad
8. Õpetajad

Ma ootan kõige rohkem...

Aastas on palju tähtaegu, mis toovad eriti palju rõõmu just algklasside õpilastele. Millist tähtpäeva ootavad aga 2. klassi lapsed kõige rohkem? Selle teadasaamiseks korraldasime väikse küsitluse.

Kõige rohkem oodatakse loomulikult jõule, sest kui saabuvad jõulud, hakkavad käima päkapikud. Siis saavad lapsed palju kinke ning loomulikult saabub lõpuks ka kauaoodatud jõuluvana.

Lapsed ootavad väga ka oma sünnipäeva. Sünnipäev on aeg saada suuremaks ning paluda emalt ja isalt iga aastaga kallimaid ja kallimaid kinke. Sünnipäeval nagu jõulude ajal saab teadupärast palju kinke. Nii sõpradelt, vanematelt kui ka vanaisalt ja vanaemalt. Tädidest ja onudest rääkimata. Saad kingi kõikidelt, keda oled kutsunud oma sünnipäevale.

Uusaastat ootas aga üllatavalt vähe lapsi, aga siiski ootas. Uusaasta on aeg öelda head aega vanale aastale ja uus aasta külla kutsuda. Uusaastal võivad lapsed jällegi kinke saada.

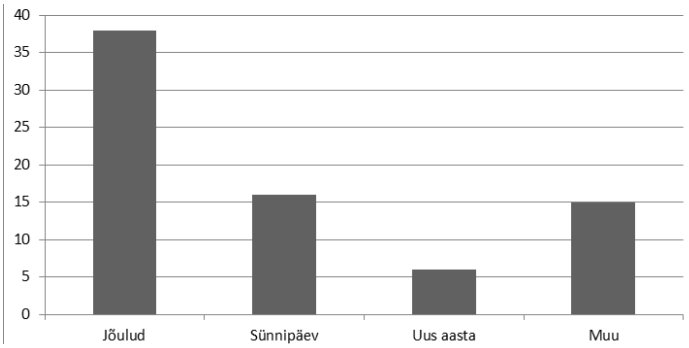

Jennifer ja Kristiina

Meistrimeeste ja -naiste tehas

Tallinna Tööstushariduskeskusest saab tasemel hariduse.

Aappo, Chris, Madis, Aivo ja Karl-Oskar

Et kõigile tähtsamatele pealinna ülikoolidele ja kutsekoolidele tiir peale teha, tuli seekord mõte minna kaema Mustamäel Sõpruse puiesteel asuvat Tallinna Tööstushariduskeskust.

Tööstushariduskeskus on üks suuremaid rõiva-, kaubandusteenindus- ja mehaanika erialasid õpetav kutsehariduskool Eesti vabariigis. Kooli ajalugu saab alguse juba 1983. aastast. Hiljem liideti aga algsele Tallinna 43. Kutsekeskkoolile terve trobikond teisi pealinna ametikoole juurde ja nii kujuneski sellest praegune haridus keskus.

Tallinna Tööstushariduskeskuses on võimalik õpinguid alustada nii põhi- kui ka keskhariduse baasil. Erialade valik on seal niivõrd lai, et igaüks leiab endale sobiva elukutse, eeldusel, et just need valdkonnad pakuvad huvi ja tulevikus rakendust. Pärast kooli lõpetamist võib jätkata õpinguid kõrgkoolis.

Tööstushariduskeskusel on kindel eesmärk – võimaldada kutseharidust ja pakkuda võimalusi isiksuse arenguks, et tuua kasu igale õppijale.

Head õppimistingimused

Keskuses on olemas erinevad laboratooriumid ja õppetöökojad praktiliseks väljaõppeks ning kõik nad on vastavuses Euroopa standarditega. Seega käib teooria koos praktikaga ja seda kõike väga kaasaegsetes tingimustes.

Koolis asub õppekauplus Meie, juuksurisalong Noorus ja autoremonditöökoda, mis osutavad inimestele vastavat teenust.

Ka on koolil väga head sportimistingimused. Seal on jõusaal, spordisaal, mis on avatud kaks korda nädalas peale tunde ja seal mängitakse kehalise kasvatuse õpetaja käe all saalihokit, korv- ja võrkpalli, samuti saab ka joogaga tegeleda. Lisaks on koolil oma teatritrupp, kus saab näitlemist harjutada.

Koolil on kaks ühiselamut. Nendest ühes tiivas elavad oma kooli õpilased ja teise tiiba on majutatud teiste koolide õpilased. Ühiselamu on kooliga ühenduses nii, et isegi väliriideid pole selga vaja panna, vaid saab astuda lihtsalt üle ukse teise kooli. Nii lihtne see ongi!

Oma silm on kuningas

Kui jõudsime Mustamäele ja eemalt koolimaja nägime, oli esmamulje üllatav – maja on tõesti suur, koosnedes mitmest korpusest. Sisenedes ja hoone erinevates ruumides lahkete vastuvõtjate saatel ringi uidates leidis veelgi kinnitust, et koolimaja on omanäoline ja esmakohtumisel haaramatu.

Alustuseks liikusime maja nn. keskpunkti, kust viis üks tee „tüdrukute“ poolele ja teine „poiste“ poolele. Sealsamas olid seintele üles riputatud näituseks õpilaste tööd. Neid jagus majas igale poole.

Söökla ei olnud kuigi suur, kuid puhas ja ilusa sisekujundusega. Õpilased käivad seal söömas vahetustega ja õpilaspileti alusel. Üks söögikord maksab 1 euro ja kooli poolt on pealegi võimalus saada lisatoetust.

Mööda koridori liikudes kiikasime vilksamisi sisse rätsepate ja sisekujundajate õppeklassidesse, mis olid vastava tehnikaga sisustatud ja kus toimus parasjagu õppetöö.

Seal pikemalt peatumata suundusime õppejuuksurisalongi, mis oli suur ja avar ning avatud ka igale tänavalt tulevale inimesele. Sinna võivad sisse astuda kõik karvapead, kes soovivad tunduvalt odavamalt juuksuriteenust osta. Õpilased praktiseerivad seal õpetaja juhendamisel juukselõikust ja soengute tegemist. Samuti saab sealt odavalt osta igasuguseid juuksehooldustooteid ja šampoone.

Oma üllatuseks olime hetkega jõudnud järgmisesse kohta, mis meenutas päris poodi. Lähemal uurimisel selgus, et tegemist ongi kooli enda riidepoega, kus müüakse õpilaste

tehtud riideid ja müüjateks on nii õpilased kui ka õpetajad.

Tüdrukute pool üle vaadatud, suundusime poiste poolele. Seal tutvustati meile keevitajate töökoda, kus parasjagu keevitati. Igaühel oli oma keevitamisnurk, mis meenutas väliselt kabiini.

Järgnevalt seadsime sammud autoremonditöökotta, mis oli väga suur ja erinevaid autosid oli seal ka üllatavalt palju. Saime teada, et autofirmad kasutavad isegi nende töökoda oma töötajate jaoks koolituste läbiviimiseks.

Korraks külastasime ka automaalrite töökoda, kus parasjagu valitses vaikus, sest tunnid selleks aastaks olid läbi saanud ja ruum oli korda tehtud. Seal saime teada, et automaalrite õppekavasse kuulub ka autohooldus ja autode pesemine polegi mingi lihtne töö, vaid on füüsiliselt raske ja nõuab oskusi ning vilumust, et tulemus oleks korrektne.

Eneli Kiidli huvjuht

Millised on kõige populaarsemad erialad poiste ja tüdrukute seas?
Poiste seas on populaarsed autotehnik ja mehhatroonik. Tüdrukute seas on populaarsed rätsep-stilist, juuksur ja sisekujundaja assistent.

Millistel erialadel on teil kõige suurem konkurss?
Juuksuri, automaalri ja autotehniku erialadel on väga suur konkurss.

Kas tuleb ka seda ette, et meeste ameteid õpivad tüdrukud ja vastupidi?

Loomulikult, ja nad saavad päris hästi hakkama. Näiteks automaalri ja keevitaja amet sobivad tüdrukutele väga hästi.

Kas sisseastumisel tehakse ka kutsesobivustest?
Mõnedel erialadel, nt juuksuri või sisekujundaja erialal tehakse test. Üldiselt vaadatakse keskmist hinnet ning on vestlus. Testid on väga lihtsad ja loogilised.

Kuidas on teil õppetöö korraldatud?
Kui on ühe õpetajaga mitu tundi, siis on loeng. Kui on üks tund, siis on tavaline tund.

Kas praktika toimub koolis või ka väljaspool kooli?
Esimene praktika on koolis, hiljem on väljaspool.

Kui palju eriala lõpetanuid läheb veel edasi õppima, näiteks kõrgkooli?
6-9% õpilastest läheb edasi õppima. Meie kool pakub ka jätkuvõpet, nt juuksurid saavad kuue kuuga omandada meisterjuuksuri tunnistuse.

Kas te teete koostööd ka välisriikide ametikoolidega? Millistega?
Leedu, Soome, Norra koolidega tehakse koostööd ja käiakse tehaseid vaatamas ja koole tutvustamas. Vahetusõpilasi meil ei ole, kuid välismaalasi meil on – nad on riigikeele omandanud.

Millal on avatud uste päevad?
23. ja 24. aprillil 2014 kell 10.00-15.00. Majas toimub sel ajal palju põnevat, nt moesõu.

Kas teie õppetöökojad on hästi sisustatud õppimiseks?
Jah, need on uute tehnikaga sisustatud. Tihti on õpilased pärast lõpetamist harjunud uue tehnikaga, kuid töökohas on ikka veel vanad masinad.

Miks on teie kool parem Tallinna Mehaanikakoolist?
Meil on rohkem erialasid. Meil on ka korralik ja soodne ühiselamu.

Kas teie kool maksab tublimatele stipendiumi?
Stipendium on 38 eurot kuus.

Nutiseadmed – head või halvad?

Mida arvavad õpetajad nutiseadmete kasutamisest koolis?

Vahur ja Mihkel

Küsitlesime meie kooli õpetajaid, et teada saada, mida nad arvavad nutiseadmete kasutamise kohta koolis. Kõik ju teavad, et nutitelefonidest on saanud meie igapäevased „mänguasjad“ ja mõni inimene ei oska ilma selle nutika masinata viit minutitki olla. Samas saab nutiseadmeid kasutada näiteks keeletundides sõnaraamatu asemel. Ka teistes ainetes saab mõne teema õppimisel kasutada nutiseadmeid.

Loodusõpetuse õpetaja Kirsti Vooglaid ütles, et peaaegu igas tunnis märkab ta õpilaste käes nutiseadmeid ja peab selle kohta ka märkusi tegema. Kirsti arvates võib nutiseadmeid tunnis kasutada ainult siis, kui selles on kokku lepitud ja õpetajal on selleks spetsiaalsed ülesanded ette valmistatud.

Inglise keele õpetaja Margit Karro suhtub nutiseadmetesse hästi juhul, kui neist on abi võõrkeelsete sõnade või väljendite otsimisel. Tema arvates kasutavad õpilased nutiseadmeid üldjuhul suhtlemiseks ja isiklikuks otstarbeks.

Ka direktor Raino Liblik suhtub nutiseadmetesse positiivselt, kui neid kasutatakse õigel ajal ja õiges kohas. Raino Libliku arvates ei ole nutiseadmeid küll kehalise kasvatuse tunnis vaja.

Õppealajuhataja Siiri Aiaste ütles, et meie kooli kodukorra järgi on tundides nutiseadmete kasutamine keelatud.

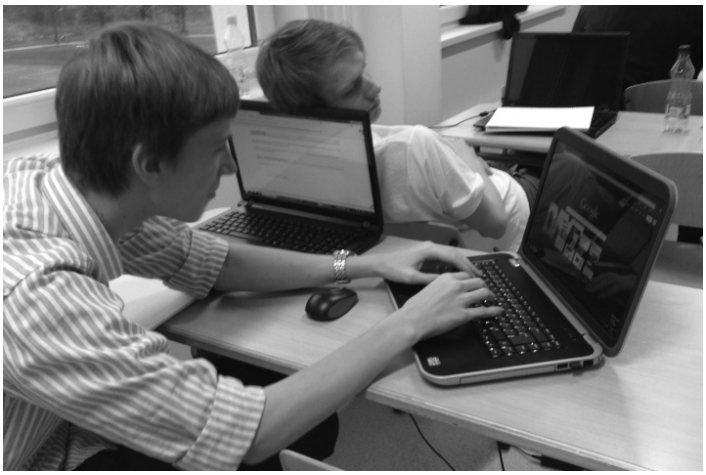

Samas lisas ta, et kui on vaja nutiseadmeid kasutada seoses õppetööga, siis on see lubatud.

Matemaatika õpetaja Annela Valdi on sama meelt, et tundides võib nutiseadmeid kasutada ainult siis, kui see on seotud õppetööga ja selles on eelnevalt õpetaja ja õpilased kokku leppinud. Näiteks matemaatika tundides saab nutiseadme abil otsida valemeid ja mõisteid.

Nutikad vahendid on vajalikud ja tähtsad, kui neid õigesti kasutada. Ehk võiksid õpetajad rohkem juhtida õpilaste tähelepanu sellele, kuidas nutiseadmete abil koolitundides midagi kasulikku teha.

Kuum päike, magamata ööd

Türgi linnas Ceyhan'is demokraatiat edendamas.

Karl-Oskar

Sügisesel koolivaheajal võttis kamp kuristiklasi ennastohverdavalt ette teekonna rahvusvahelise projekti raames, mis toimus 20.-28. oktoobril Türgi linnas nimega Ceyhan. Pagasina kaasas vaid paar märksõna: karm töö, kuum päike ja magamata ööd.

TÜRGI PÄIKESES: Keidi, Annika, Rauno, Kristina, Kerstin, Karl-Oskar ja Jevgenia.

Jõudes aga kohalikku lennujaama, kadusid peast kõik eelarvamused karmist projektitööst ning sellest lähtuvad kammitsevad pinged olid maandatud. Minu imestuseks võttis meid vastu hubane diskobuss, täis sätendavaid tulukesi ning meeliköitvat Türgi popmuusikat – noored olid ilmselgelt joovastuses.

Projektis osales kokku 23 noort inimest, vanuses 15-25 aastat, erinevatest riikidest: Itaaliast, Rumeeniast, Leedust, Türgist, Eestist. Eestit esindasid Rauno Taaksalu, Kristina Kasvandik, Keidi Sagor, Kerstin Saame, Jenny Fahrutdinova ja Karl-Oskar Luts.

Sõitnud diskobussiga tunnikese, olime jõudnud hotell Kaya ette, kus jaotati meid tubadesse juhuslikult – seega olime me kõik segunenud. Minu toakaaslaseks sai järgnevaks nädalaks Rumeeniast pärit 17-aastane noormees Traian.

Türgi köögiga tutvumas

Nädal Türgis möödus nobedalt, sest rutiini ei tekkinud, iga päev oli omamoodi uus ja huvitav. Ainus, mis püsis muutumatuna, oli hommikusöök – valge leib, juust, tomat, oliivid, tšillipipar, tee. Sellest, miks meile igal hommikul tšillipipart serveeriti, ma hästi aru ei saanudki.

Lõuna- ja õhtusöök seevastu oli aga iga päev erinev. Alustades püreesupi, salati ja pastaga ning lõpetades ehtsa Türgi kebabiga – kahtlemata oli see üks maitsvamaid nädalaid mu elus.

Projetitööd tegemas

Söömise kõrvalt leidus muidugi ka teisi huvitavaid tegevusi, mis olid meie projektiga seotud. Koolitusseminaride üheks osaks on projektides alati tutvumismängud ja kultuuriõhtud. Esitlesime oma riiki Eesti kultuuri tutvustava videoga ja koolielu tutvustava videopäevikuga.

Lisaks näitasime enda valmistatud demokraatiateemalist videot, milles uurisime meie kooli õpetajatelt ning õpilastelt, milline on nende nägemus demokraatiast. Päevasel ajal arutasime gruppides demokraatia teemal, valmistasime ajalehti noortele ning mängisime läbi Euroopa Parlamendi simulatsiooni.

Silmaringi laiendamas

Üksluisuse ärahoidmiseks korraldati meile ekskursioone nii Ceyhanis, kus me ööbisime, kui ka 40 kilomeetri kaugusel asuvas Türgi suurlinnas Adanas – kohas, kus asub Türgi suurim mošee. Seyhani jõe ääres asuv Sabanci Mosque (mošee) mahutab 28 500 inimest.

Samuti avanes meil võimalus osa saada Türgi spordi- ja noorsootöö ministri Bayrami Fazli Hadi visiidist, kus arutasime noorte sportimisaktiivsusest Türgis. Kohtumine temaga oli väga meeldejääv, sest tema lahkel loal viidi kõik osalejad õhtusöögile, ka pakkus ta oma hallatavas asutuses meile majutust. See pakkumine andis meile võimaluse ühel õhtul pikemalt Adana linnaga tutvuda.

Üle ega ümber ei saanud me ka kohalikust tööstusest. Meile tutvustati juba traditsiooniks kujunenud Türgi magusate kommide ja halvaa tegemist. Väikeses tehases, kus saime oma silmaga vaadata ja hiljem kaasa osta erinevaid maiustusi, ei olnud võimalik viibida üle kümne minuti, sest pikapeale ajas lihtsalt iiveldama.

Projekti viljad

Iga osaleja sai projekti alguses endanimelise ümbriku, kuhu teised osalejad said projekti jooksul sõnumeid panna. Igaüks võttis projekti lõppedes kaasa ümbrikutäie häid soove ning mitu head Facebooki sõpra, kellega ka ühisesse gruppi jäime.

Türgi projekt „Democracy Enthusiasts" oli minu jaoks esimene rahvusvaheline projekt. Kardetud kuiv ja ametlik projekt osutus hoopis millekski enamaks, kui ma olin arvanud. Terve nädal möödus positiivses meeleolus ning negatiivset kogemust ei esinenud. Meile pakuti hulgaliselt head sööki, kohtusime väga sõbralike inimesetega ning mis peamine, saime palmi all päikest võtta.

Soovitan kindlasti kõigil, kes soovivad minimaalse rahasumma eest reisida, silmaringi laiendada ning inglise keelt praktiseerida, haarata võimalusest kinni ning osaleda rahvusvahelises projektis. See on kogemus, mis jääb meelde terveks eluks!

Kõike rohkem, veel rohkem!

Mida arvavad 1. klassi põnnid elust ja koolist?

Agnete ja Triinu

Kas teate, et meie koolis õpib kolm klassitäit toredaid esimese klassi põnne. Otsustasime uurida, millised on nende muljed koolielust ja mis neile siin meeldib.

Kas teile meeldib koolis käia? Miks?
Ma ei tea.
Mulle meeldib koolis, sest ma käin käsipallis.
Mulle meeldib sellepärast koolis käia, et ma saan korvpallis käia.
Ma tahan targaks saada, sellepärast ma käin koolis.
Mulle meeldib koolis, sest siin on toredad tunnid.
Mulle meeldib koolis käia, sest siin on nii palju teha.

Kas teile meeldib meie kool? Miks?
Ma tahan siia jääda, sest mulle lihtsalt meeldib siin.
Mulle meeldivad mu sõbrad ja mulle meeldib õppida.
Ma saan siin toredaid sõpru.
Toredad õpetajad on siin.
Seal on nii toredad õpetajad ja üks direktor.

Mis on koolis kõige huvitavam? Miks?
Kehaline kasvatus, sest seal saab sportida.
Matemaatika, sest seal saab palju arvutada.
Kehaline kasvatus ja matemaatika.
Kunsti ja tööõpetuse tunnid, sest siis saab palju huvitavat joonistada.

Kuidas teile meeldib koolitoit?
Hästi, aga ma ei tea miks.
Meeldib, sest see on hea.
Tänane toit oli hea, aga mulle meeldivad teised toidud ka.
Mulle meeldivad kõik toidud, aga vahel ei söö tervet portsu otsa.

Mida võiks tundides rohkem teha? Miks?
Eesti keeles võiks rohkem lugeda.
Kirjutada võiks rohkem.
Kõikide tundide ajal võiks ainult joonistada.
Rohkem võiks võrrelda igasuguseid asju.
Matemaatikas võiks veel rohkem arvutada.
Kunstiõpetuses võiks rohkem mürada.

Mis teile koolis muret tekitab? Miks?
Mulle ei meeldi see, et üks poiss mind vahel lööb.
Mitte midagi ei tee muret.
Ainult see, et liiklustund jääb vahel ära.
Liiklustunde võiks rohkem olla.
Ma ei viitsi nii palju kirjatehnikat teha.

VIIA HANG
klassijuhataja

Kas Teile meeldib 1. klassi õpetada? Miks?
Absoluutselt. Nad on nii lahedad, nii vahetud, nii siirad, nii rõõmsad. Nad kõik ahmivad endasse nagu käsnad. Ja väga naljakas on ka.

Kas 1. klassi on raske õpetada? Miks?
Kuidas võtta. Õpetada pole üldse raske, kui laps ise tahab õppida. Ükskõik, mida sa neile ütled, nad võtavad seda puhta kullana. Peab olema väga ettevaatlik. Peab valima oma sõnu, mida sa ütled ja kellele sa ütled. 5. klassi oli kergem õpetada. Nad aimasid juba poole pealt, mida tahad öelda ja kirjutasid üles. Näiteks, kui ütlesin viiendale klassile, et selleks kuupäevaks tuleb raamat läbi lugeda, siis oli kõigil loetud. Kui ütlen seda nüüd esimesele klassile, ei tule mulle pähegi seda tahvlile kirjutada ja ainult osadel on loetud. Tegelikult on see põnev.

Kas Teil on oma klassiga lõbus? Miks?
Jah, on küll, sest nad on nii vahetud ja võtavad kõike puhta kullana, mida sa räägid. Nad tulevad õhinaga kaasa. Nad ei ole veel kooliga harjunud, nii et nad katsetavad piire ja reegleid.

Kas Te muudaksite oma klassi juures midagi?
Ei, mitte midagi. Nad on täpselt sellised, nagu nad on.

Mis tund Teie arvates 1. klassile kõige rohkem meeldib?
Ma arvan, et vahetund, siis saab välja elada, joosta ja karjuda täiest kõrist. Arvan ka, et nendele meeldib kunstiõpetus, kus nad meisterdavad asju muusika saatel. Ühe laulu järgi hakkavad kõik kaasa laulma. See teebki õpetamise lõbusaks.

Meie kooli bändi poisid

Kadi ja Helen

Koolibändis mängivad juba kaks aastat instrumente kolm 10.b klassi poissi: Karl (basskitarr), Martin (trummid) ja Jan Imre (elektrikitarr või akustiline kitarr). Lisaks bändile käivad kõik poisid ka samas muusikakoolis.

Karl
Kuigi muusikakoolis õpib Karl elektrikitarri, mängib ta koolibändis bassi, sest koolis ei olnud kedagi teist, kes seda mängiks, ja bassi oli bändi vaja. Tulevikku praegu ta ei seo väga tihedalt pillimänguga. Ta mängib enda lõbuks. Lisaks kitarrile tahaks ta ka trumme osata mängida.

Martin
Trummid hakkasid Martinile meeldima kui välk selgest taevast. Ühel hetkel hakkas ta vaatama videoid selle kohta, kuidas neid mängitakse, ning talle hakkas see üha rohkem ja rohkem meeldima. Trumme on ta mänginud praeguseks neli aastat.

Lisaks tahaks ta osata mängida elektrikitarri ja saksofoni. Koolibändi sattus Martin seetõttu, et bändi loomise ajal ei olnud lihtsalt kedagi teist, kes trumme mängida oskaks.

Tulevikus näeb Martin vaimusilmas ennast noortebändide võistlusel võistlemas ning võitmas ja ehk isegi välismaal esinemas.

Jan Imre
Janil tekkis huvi kitarri vastu, kui tema isa ostis selle pandimajast ning ta hakkas seda tasapisi harjutama. Niimoodi huvi suurenes ning Jan otsustas minna ka muusikakooli. Kitarri on ta mänginud lausa kaheksa aastat. Ka tema tahaks osata trumme mängida.

Jan Imre unistused seoses kitarriga pole nii suured kui Martinil trummidega, aga ta jätkab pillimängu hobi korras. Meie kooli bändi sattus ta samuti nagu Martin ehk ta oskas mängida ja oli vaja mängijat.

Kuristiku soengumood

Agnete ja Triinu

Vaatsime koolis suurte poolel ringi ja jõudsime järeldusele, et …

… enamus tüdrukuid eelistab kanda juukseid lahtiselt,

või hobusesabas.

Veel kantakse krunni või midagi muud.

Veel järeldasime, et poistel on populaarsed lühikesed juuksed.

Või siilipead, kuid kantakse ka muid soenguid.

Kuristiku ajujaht

Tiina, Liisa

Selle õppeaasta teises Kreskus võtavad mõõtu üks õpetaja ja kolm õpilast.

Tulevasele abituriendile Carl Joosepile pakkusid konkurentsi kaks kaheksandikku Lauret ja Kreete koos vastates (6 punkti).

Kolmandale tulemuse sai Lisette üheksandast ja auhinnalisele neljandale kohale jäi meie uus õpetaja Marilis kolme punktiga.

Raskeimaks küsimuseks oli koomiksit tundev küsimus – "Aknet" tundisid ainult kaheksandikud. Vähemalt kõik vastanud oskavad helistada vajadusel politseisse. Tublid!

	Lauret, Kreete 8.a	**Carl Joosep 11.a**	**Marilis Kirotar**	**Lisette 9.a**
1. Kes või mis on pildil? 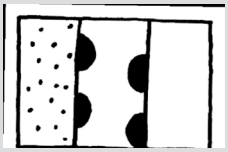	Ma tean! Karu ronib puu otsast ülesse.	Kaelkirjak.	Mingid täpid.	Kaelkirjak.
2. Mitu kaarti on kaardipakis?	36	52	Pole kaarte ammu mänginud. 36	36
3. Mis on maailma kõige suurem rumalus?	Eee… kiilakat kammi pärast.	Harimatus.	Lollid inimesed.	Olla rumal.
4. Mis on tavaliselt teisipäeviti koolis söögiks?	Supp.	Supp.	Ei oska öelda...	Supp.
5. Mis koomiksist on pilt?	See vinninägu… Akne.	Ei tea.	Berti päevikud.	Ei tea.
6. Kui sa möödud teisel kohal olevast inimesest rajal, siis mitmes sa oled?	Eespool kuskil.	Esimene.	Oleneb, kuhu poole jookseb.	Selle ees olev inimene.
7. Mis on politsei lühinumber?	110 äkki...	110	110	110
8. Bussijuht oli tänaval. Ta läks stoppmärgist peatumata mööda, läks vastassuunas ühesuunalisel tänaval, keeras vasakule sealt, kus oli keelumärk miks ta ei rikkunud ühtegi liiklusreeglit?	Sest ta kõndis.	Ta kõndis jala.	Sest ta kõndis.	Sest ta on jalakäija.
9. Millest on tehtud korvpall?	Makrofleks.	Kummist.	Mis mõttes? Materjalist, mis on pruuni värvi.	Kummist.

Vastused: 1. Kaelkirjak, kes ajab kõõma. **2.** 52/36 **3.** Kui kaks kiilakat kaklevad kammi pärast **4.** supp **5.** Akne **6.** teine **7.** 110 **8.** Bussijuht ei juhtinud bussi **9.** kummist

Sõna saavad pildid

VASAKUL: Algklasside mardipäeval nägi paljusid toredaid kostüüme.
KESKEL: UV-pidu meie kooli aulas oli õudselt lahe.
PAREMAL: Teadusteater "Ahhaa, ettevaatust auto!" füüsikat õpetamas.

Vladislav hüppab meisterlikult hobust talvisel sprodipäeval.

ÜLEVAL: Üliõpilane Tšiilist tutvustas oma riiki ja kultuuri meie kooli hispaania keele õppijatele.

ALL: Algklasside jõulupidu, kus keerutati tantsu ja kus käis jõuluvana lapsi rõõmustamas.
PAREMAL: Õpetajate ja abiturientide jõululõuna.